

ԵՍՏՈՒՆԵՐԻՔԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի: Կէս տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлиси, редакция «Мелі».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բաց է կիրակի և առաւօրեայ օրերը):

Ճայտաբարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզումով:

Ճայտաբարութիւնների համար վճարում են
խւրաբանչիւր առդատեղին 10 կոպէկ:
Տէլէֆոն № 253.

Սրբուհի, Ալեքսանդր, Վարդուհի, Մարիամ և Վահրամ Խուրաբանչիւրները ցաւօր
սրբի յայտնում են իրանց ազգականներին և ծանօթներին առաջինը՝ իր սիրելի ա-
մուսնու, երկրորդը՝ իր սիրելի անմուսաց եղբոր, երրորդը՝ տեղորդ և վերջինները հօ-
հրոր:

ՎԱՐԴԱՆ ԽՈՒԴԱՎԵՐԴԵԱՆ ԽՈՒԴԱՎԵՐԴԵԱՆԻ

մահը, որ տեղի ունեցաւ Պետաքորտի մոտ: Մուրաբակաւորութիւնը Եւսոյ, շաբաթ, ա-
ռաւօտեան ժամը 11-ին Վանքի մօտ կեղեցուց դէպի Խօջիվանքի գերեզմանատունը:

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ժամանակաւոր կանոններ. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:

ԹԻՒՆ. Օգոստոսի 1-ի Բարձրագոյն Ուկազով
առիթով. Սախալին կղզին. Ներքին լուրեր.
ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. — ՀԵՌԱՅԻՐԱՆԵՐ. —
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ.
Տաւն օր աւերակներում:

ԺԱՄԱՆԱԿԱՆՈՐ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

Օգոստոսի 1-ի Բարձրագոյն Ուկազով
հաստատված է Կովկասի Փոխարքայի մը-
շակած ու ներկայացրած ժամանակաւոր
կանոնները հայ-լուսաւորչա-
կան եկեղեցիների գոյքերի կառավարու-
թեան մասին, պաշտօնապէս հրատարակ-
վելիս և նրանց թարգմանութիւնը տրա-
վելիս «Մշակի» երէկվայ համարում:

Անկասկած, այդ ժամանակաւոր կա-
նոնները, որոնք պէտք է ծառայեն իբրեւ
հիմնաքար ապագայ մշտական կանոնա-
դրութեան, որ պէտք է մշակվի Փոխար-
քայի և Կաթողիկոսի համաձայնութեամբ,
յեւթիւմ են շատ համակրելի սկզբունքի
վրա, մի սկզբունքի, որ կարգում է հա-
յոց եկեղեցու առանձնապատկութիւնը.
դա՝ ժողովրդական սկզբունքն է, ծի-
սական ժողովրդի՝ իր եկեղեցու գոր-
ծերի, գոյքերի անտեսութեան և կառա-
վարութեան մասնակցելու լայն իրաւուն-

քը, որը, հակառակ հայոց եկեղեցու ո-
գուն և ուղղութեան, սահմանափակվել էր
Կովկասի նախկին վարչութեան և հան-
գուցեալ Մակար կաթողիկոսի կարգա-
դրութիւններով:

Ժամանակաւոր կանոնները կազ-
մված լինելով լայն ազատամիտ հիմունք-
ների վրա, զարգացրել, ընդլայնել են այն
տրամադրութիւնը, ստղծել, որ գտնվում
է 1836 թվի Պօլոժենիայի մէջ, որը,
համոզված ենք, նոյնպէս կենթարկվի
փոփոխութեան, իբրեւ հնացած օրէնք և
կը յարմարեցնուի ժողովրդական սկզբունք-
ներին, վերականգնելով Հայոց եկեղեցու
նախկին դարաւոր իրաւունքները, իբրեւ
մի ինքնավար (աւտոկեֆալ) արեւելեան
եկեղեցու:

Ժամանակաւոր կանոնները ե-
րեք գլխաւոր կէտեր են շոշափում. ա)
ծիսական եկեղեցիների պատկանող գոյ-
քերի հարցը. բ) հոգաբարձութեան հարցը.
գ) վանքապատկան կայունների հարցը:
Առաջին կէտի վերաբերմամբ ծիսական
ժողովրդին յատկացրված են ամենալայն
իրաւունքներ և հոգաբարձական սկզբունք-
ը ոչ միայն պահպանված է, այլ և մա-
քրված այն սահմանափակումներից, որ
մտցրել էր Մակար կաթողիկոսը, պար-
տադիր անելով, որ 3 անգամից բաղկա-
ցած հոգաբարձութեան մէջ միւր ex officio

րել իր մէջ Բարձրի մի մասը, անշուշտ, ապ-
րում էր պարսպանքից դուրս, բայց ու-
թողնեք բարայրը, որոնցով լիքն են Անի
շրջապատող ձորերը: Հիւսիսային կողմի դաշ-
տավայրը այսօր էլ ցոյց է տալիս բնակու-
թեան շատ հեռքեր: Այդտեղ է Հովիտի եկե-
ղեցին, այդտեղ երևում է մի վրված շինու-
թիւն, որ շատ նման է բաղնիսի: Վերջապէս
դաշտի արևմտեան կողմում, դէպի Անի թուր-
քաւակ գեղը, պարզ երևում են երկու եկե-
ղեցիների աւերակները:

Ո՛րքան հեռու էին տարածվում բուն բեր-
դից դուրս եղած բնակչութեան սահմաննե-
րը:—Հոգաբարձ է որոշել: Բայց կայ մի հետաքը-
քական հանգամանք: Դէպի արևելք գնալով,
մենք հասնում ենք Ախուրեանի գետ պոստ-
ներով կազմված մի թերակղզու, ուր հոշա-
կաւոր Հոռոմոսի վանքն է, ծածկված անցի-
ների բազմաթիւ արձանագրութիւններով: Իսկ
դէպի արևմուտք գնալով, մենք դէմ ենք առ-
նում Արաքս սարի ստորոտներին, ուր զբա-
նվում է բզնիների նոյնպէս հոշակաւոր, նոյնպէս
անցիների ստորագրութիւններով ծածկված
եկեղեցին: Բզնիներ անունը այժմ չէ մնացել:
Այժմ այդ տեղը կոչվում է Դօզլիլա:

Անա երկու սահմանակէտեր, դէպի ուր, բա-
բերկութիւն, ձգվում էր բազմաթիւ Անի: Հո-
ռոմոսն ու Բզնիներ կարող են նկատել իբրեւ
մայրաքաղաքի հեռաւոր արտաքիններ: Հո-
ռոմոսը տեսել է ինքը, պէտք էր տեսնել և երկ-
րորդ արտաքիններ: Հոռոմոսը այժմ կանգուն
ու չէն է, այցելուներ և ուխտաւորներ շատ
ունի: Բզնիներ կործանված է, հեռու է անց ու
դարձի ճանապարհից և շատ քիչ է այցելվում:

Բարձրագոյն և ճանապարհը, թէն ընդհան-
րապէս դաշտային: Նրա վրա մեր երկանիւ
սայլը—տանջանքի մի գործը, որից գուցէ
չը հրաժարվէր և սրբազան ինքնուրոյնիս:
Բայց մարդ սովորում է: Անճարութիւնը կհա-
ն-

լինի աւաղ քանանան: Այժմ հոգաբարձու-
թիւնները բաղնիքացած պէտք է լինեն
բացի երէցփոխից, որ նոյնպէս ընտրովի
է, 2 կամ 4 հոգուց, ընտրված ծիսական-
ների օրինաւոր ժողովով: Բայց մանա-
ւանդ համակրելի է այն սկզբունքը և
գնահատելի այն լայն իրաւունքը, որ
տրվում է հոգաբարձութիւններին՝ հիմ-
նել դպրոցներ, հիւանդանոցներ, անկե-
լանոցներ, ապաստարաններ և ամէն տե-
սակ բարեգործական հաստատութիւններ:
Իրանով Հայոց եկեղեցին ձեռք է բե-
րում այն ֆիզիօնոմիան, որ նա ունէր
նախնական դարերում, երբ նա հանդի-
սանում էր որքան ոչ միայն կրթութեան,
ուսման, այլ և բարեգործութեան և
մարդասիրութեան: Այդ կողմից, կրկնում
ենք անգնահատելի է նոր ծրագրերը, մա-
նաւանդ, որ այդ բարի և գեղեցիկ ձեռ-
նարկութիւնները իրագործելու, կեանքի
մէջ մտցնելու համար իրաւունք է տրե-
վում որոշ տուր ևս նշանակելու ծիս-
ականներից, եթէ եկեղեցու ունեցած մի-
ջոցները բաւական չեն լինի:

Երկրորդ կէտի վերաբերմամբ ժամա-
նակաւոր կանոնները, միանգամ ընդ
միշտ հաստատելով սէմիարիաների գո-
յութեան իրաւունքը ամէն մի թեմում,
համաձայն Պօլոժենիայի, վերահաստա-
տում են այդ դպրոցների կառավա-
րութեան այն եղանակը, որ մտցրված
է երջանկայիշատակ Ներսէս և Մատ-
թէոս կաթողիկոսների կանոնադրութիւն-
ներով: Սյուսկետ ևս մեր հոգևոր
դպրոցները պէտք է կառավարվեն ժո-
ղովրդի ձեռքով, նրա ընտրած ներ-
կայացուցիչների միջոցով, այն նշանաւոր
աւարներով թեմաւոր, որ հոգաբարձական
ընտրութեան մասնակցում է ոչ թէ միայն
թեմական քաղաքի, ինչպէս առաջ էր,
այլ ամբողջ թեմի հայ ժողովուրդը: Իրա-
նով ջնջվում է մի մեծ անարդարութիւն,
որ կատարվում էր մինչև այժմ, հեռաց-

նելով գիւղական ահագին ազգաբնակու-
թիւնը մասնակցութեան իրաւունքից ազ-
գային այն կարևոր հաստատութեան կա-
ռավարութեան գործում, որ կոչված է
լինել ամբողջ թեմի ժողովրդի հոգևոր-
բարոյական կրթութեան օջախ:

Բացի դրանից վերացվում է և այն
սահմանափակումը, որ վերջերս մտցրվել
էր, օրինակ, Ներսիսեան դպրոցի կանո-
նադրութեան մէջ, պարտադիր անելով
երկու քանանների մտցնելը հոգաբար-
ձութեան կազմի մէջ:

Երրորդ կէտի վերաբերմամբ պէտք է
ասենք, որ նա շատ էլ ցանկալի սկզբունք
չէ մտցնում, թողնելով վանքապատկան
գոյքերի կառավարութիւնը առաջվայ պէս
հոգևորականութեան ձեռքում, հետևաբար
նա չէ հեռացնում գեղծութիւնների հնարա-
ւորութիւնը, սակայն, ի նկատի ունենա-
լով, որ թեմական առաջնորդներին իրա-
ւունք է տրվում հրաւիրել և աշխարհա-
կան անձանց՝ օգնելու վանահայրերին,
պէտք է յուսալ, որ ինքն հոգևոր իշխա-
նութիւնը, ապագայ կանոնադրութիւնը
խմբագրելիս, պարտադիր կը դարձնէ ժո-
ղովրդի մասնակցութիւնը նաև վանքերի
գոյքերի կառավարութեան գործում և
այդպիսով ապագայ կանոնադրութիւնը
կը դառնայ մի ներդրանակ և ըստ ամե-
նային համակրելի ու օգտաւէտ օրէնս-
դրութիւն, որ ահագին բարեփոխութիւն-
ներ կը մտցնէ հայ հոտի հոգևոր և բա-
րոյական կեանքի մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՕԳՈՍՏՈՍԻ 1-Ի ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ՈՒՅԱԶԻ
ԱՌԻԹՈՎ

Մենք շարունակ ստանում ենք նամակներ և
հեռագրեր՝ զաւանդներում կատարվող հա-
դէսների, մաղթանքների և ուրախութիւնների
համար օգոստոսի 1-ի Ուկազի առիթով: Ան-

պատմում է, որ մի ինչ-որ ժամանակ ինչ-որ
մի գիւղացի կարել է այս ծառերից մէկը և
իսկոյն ուռել է, ծառակ: Վախում են ուռչե-
լուց—ահա ինչպէս են մնացել ծառերը: Նա-
խապաշարմունքը լաւ գիտէ զգալ բարբարոս
հակումները: Եւ սրանից շուտով մէջ պառ-
կած, պաղ ջրով զովացած, մենք, ճշմարիտ,
օրհնում էինք այդ փրկաբար նախապաշար-
մունքը...

Ջրպարտութիւն է, ուրեմն, որ Շիրակը ծառ
չէ ընդունում: Մեղը բնութեանը չէ, այլ մարդ-
կանց: Նրանք ապրել են անփայտ, ուղում են
միշտ էլ անփայտ մնալ: Եթէ չը լինէր այդ,
գոնէ ջրերի ափին, գետերի ձորերում ծառեր
կը լինէին անկված և այն ժամանակ Շիրակը
մրգերի մշտական ծով չէր պահի: Ահա մի ժո-
ղովրդը, որ ծառապատուղիներից զրկված է օ-
րօրոցից մինչև գերեզման: Կը բերին պտուղ-
ներ հեռու Արարատեան դաշտից—լաւ, չեն
բերի, շերտերի հօթը տարի պտս պահող
ճգնաւորի նման ծառ էլ չի հանի: Եւ ար-
դէն ասացի, որ նա չը գիտէ բնութիւնը նուա-
ճել: Եթէ նրա մէջ լինէր ձեռնարկող խիղա-
խութիւն, Ախուրեանի մեծ ձորը ծածկված կը
լինէր այգիներով, այնտեղ կարող էր հասնել
նոյն իսկ խաղողը:

Ահա մի շատ բնորոշ պատմութիւն, որ ես
լսեցի Միլայէլ վարդապետից: Ախուրեանի
ձորում մի հայ բէհեա տնկում է խաղողի այ-
գի: Ի՞նչքը, վարդապետ, տեսիլ է այգին, կե-
րել է խաղողը: Բայց սովորական հասկացո-
ղութիւններից այդքան բարձրացած մարդը
մեռնում է և նրա որդիները հարազատ շերա-
կեցի են հանդիսանում, երեսի վրա են թող-
նում այգին, ծառերը կտորում են և չը տես-
նված ծառապատուղի անյայտանում է: Այգին
անբնական բան էր. բնականը այն երեզնուա-
նիւնն է, որոնք ծածկել են Ախուրեանի ա-
փերը...

աւ
հտ
ող

յց
ն
բէ
նա
քն
սծ-
կ է
ու-
+
նք,
ն-
նել

ախ
նը

րս
եմ
նք
ա-

բի
լի

ը,
դ-

ո-

բի

ՆԱՐԲԻՆ, 10 օգոստոսի, (սեփ. թղթակցից)։
 Զօրքին պաշարեղէն մատակարարելու գործը
 ապահովելու համար՝ զօրքի թիկնային մասի
 կանաժարէկը տրեղեց մասնաւոր անձերին
 զնաւի և թիկնային շըլանից արտահանել անա-
 տուններ, առանց առանձին թոյլատրական
 վկայագրերի և ինտենդանտների կողմից։ Ա-
 ռաջ այդպիսի վկայագրեր տրվում էր զօրքե-
 ռի առանձին մասերից և այդ բանը մըցումն
 էր առաջ ընրուած անատուններ զննելիս և ազ-
 րում էր զննելի վրա, չը խօսելով այն ճշտա-
 նայ թիւրխացութիւնների մասին մասնաւոր
 անձերի մէջ, որոնք ստանում էին այդպիսի
 վկայագրեր և տեղական ազգաբնակչութեան՝
 տուաջինների կողմից գործադրված բռնութեան
 պատճառով, որ բերեան կնկայաւորի կողողու-
 թի կերպարանք ունէ։

ՓՈՂԻՉՓՈՒԼԻՆ, օգոստոսի 11-ին, (սեփ.

